

Kazimierz Górski to legenda polskiego sportu. Urodził się w 1921 roku we Lwowie. Jako piłkarz debiutował w rodzinnym mieście, ale swój jedyny mecz w reprezentacji Polski - z Danią w 1948 roku - rozegrał będąc zawodnikiem Legii Warszawa. W tym klubie rozpoczął też karierę trenerską, asystując swemu idolowi z dzieciństwa, Waławowi Kucharowi. Potem - już samodzielnie - prowadził warszawski Marymont, a następnie Legię, Lubliniankę, Gwardię Warszawa i ŁKS Łódź. Jako trener reprezentacji Polski zadebiutował w 1971 roku wygranym meczem ze Szwajcarią w Lucernie i był to początek najwspanialszego okresu w historii polskiej piłki nożnej. Kolejne lata były pasmem wielkich sukcesów: mistrzostwo olimpijskie w Monachium (1972), zwycięskie eliminacje mistrzostw świata uwieńczone heroicznym bojem z Anglią na słynnym Wembley (1973), wywalczone we wspaniałym stylu trzecie miejsce w mistrzostwach świata w Republice Federalnej Niemiec (1974) i srebrny medal olimpijski w Montrealu (1976). W latach 1977-84 pracował w Grecji, gdzie dwukrotnie wybierano Go Trenerem Roku; prowadzone przez Niego kluby czterokrotnie zdobywały mistrzostwo i dwa razy puchar kraju. Po zakończeniu kariery trenerskiej przez kilka lat pełnił funkcję Prezesa Polskiego Związku Piłki Nożnej, otrzymując po zakończeniu kadencji godność Honorowego Prezesa PZPN.

Zmarł 23 maja 2006 roku w wieku 85 lat. Prezydent RP uhonorował Go pośmiertnie Krzyżem Wielkim Orderu Odrodzenia Polski.